

Управління культури Полтавської
обласної державної адміністрації

Полтавська обласна бібліотека для
юнацтва ім. Олеся Гончара

ШАНУЄ МУДРЕЦЯ НОВА ВКРАЇНА...

Полтавці – лауреати Міжнародної літературно-мистецької
премії імені Григорія Сковороди

До 25-річчя її заснування та 295-річчя від дня
народження філософа, поета, педагога

Біобібліографічне досьє

Полтава – 2017

Упорядник: Надія Михайлівна Требіна

Шанує мудреця нова Україна...: полтавці – лауреати Міжнародної літературно-мистецької премії імені Григорія Сковороди. До 25-річчя її заснування та 295-річчя від дня народження філософа, поета, педагога : біобібліографічне досьє / упорядник Н.М. Требіна; Обласна бібліотека для юнацтва ім. Олесея Гончара. – Полтава, 2017. – 28 с.

Біобібліографічний посібник, підготовлений на пошану великого краянина, подає відомості про лауреатів-полтавців, які в різні роки були удостоєні премії. З різних причин премія присуджувалась не щорічно.

Відомості про лауреатів, їхню творчість не є вичерпними. До кожної персоналії у логічній послідовності подаються короткі списки літератури.

Матеріали подаються за хронологією її присудження, відомості про лауреатів 2013-2015 рр. не публікувались у пресі, вони взяті з мережі Інтернет.

Допоміжний апарат – зміст, іменний покажчик лауреатів премії.

Адресується біобібліографічне досьє бібліотечним працівникам, краєзнавцям, викладачам, вчителям, студентам, старшокласникам.

Зміст

Передмова	4
"Великий європейський полтавець"	6
Міжнародна літературно-мистецька премія ім. Г. Сковороди : історія ...	7
Лауреати премії 1992–2015 років	
1992	8
1993	11
1994	13
1995	16
2003–2005 рр.	17
2006	18
2009	19
2011	21
2013	22
2014	23
2015	23
Іменний покажчик лауреатів премії	25
Уривки з творів про Г. Сковороду.....	26

ПЕРЕДМОВА

*Із Чорнух, де котяться жита,
Із Чорнух, де хляться сади,
В білий світ пішов Сковорода,
Щоб до нас вернутись назавжди.*

В. Мирний

*Я знов і знов живу Сковородою –
Його духовним словом і життям.*

М. Сингаївський

Оцінюючи філософську, літературну діяльність великого просвітителя і письменника, Іван Франко писав: *"Григорій Сковорода – поява вельми помітна в історії розвою українського народу, мабуть, чи не найзамітніша з усіх духових діячів наших XVIII ст."*

Слід відзначити, що з роками фігура Г. Сковороди не потьмяніла, а заблищала золотом невідомого скарбу.

У грудні 2017 року світова спільнота, Україна, Полтавщина відзначатимуть 295-річчя від дня народження Григорія Савича Сковороди.

Ця дата – привід підкреслити той великий вплив, котрий мають творчість і життя великого українського філософа, мислителя, поета на сучасність.

Доречно буде нагадати, що наприкінці 2012 року при Українському фонді культури було створено Всеукраїнський громадський організаційний комітет з відзначення 300-літнього ювілею Григорія Сковороди. Весь ювілейний проект було названо "Григорій Сковорода – 300".

У рамках проекту "Сковорода – 300" та на честь 295-річчя від дня народження нашого земляка Національний літературно-меморіальний музей

Г. С. Сковороди ініціював у серпні 2017 року пішу ходу "Земним шляхом – до духовного". Шлях від Чорнух на Полтавщині, де народився філософ, до села Сковородинівки на Харківщині, де його поховано, має протяжність 270 км.

Прагнучи гідно відзначити у 2022 році 300-літній ювілей великого мислителя-мудреця на всеукраїнському та міжнародному рівнях та задля популяризації його багатой духовної спадщини серед освітян, учнівської, студентської молоді й широкого суспільного загалу Міністерство освіти і науки України запровадило з 2017 року Всеукраїнські Сковородинські навчання "Пізнай себе", зініційовані Українським фондом культури.

Всеукраїнські Сквородинські навчання започаткуються 5 жовтня 2017 року й проводитимуться в цю пору щорічно по всій Україні, в країнах, де бував Г. С. Скворода (Словаччина, Угорщина, Австрія, Північна Італія, Німеччина, Польща) та в українських освітніх закладах за кордоном.

Наша бібліотека до ювілею видатного полтавця підготувала біобібліографічне дос'є, присвячене 25-річчю заснування Міжнародної літературно-мистецької премії імені Г. Сквороди. Мета – донести користувачам книгозбірні та всім пошанувачам творчий здобуток лауреатів-краян, які примножують і несуть у світі спадщину полтавського краю.

Прозорливо підкреслював півстоліття тому український учений-енциклопедист Д. І. Чижевський (1894–1977): *"українська духовна історія все, як зачарована, повертається до "Сквородинства"*.

"ВЕЛИКИЙ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПОЛТАВЕЦЬ"

*Ще не було Чорнух ані Полтави,
Батий ще не збирав свою орду, –
Та вже слов'янство здобулось на право:
Подарувати нам Сковороду.*

Б. Олійник

*Він об'їздив Західну Європу, де відвідував
університети, побував серед містиків і
вільнодумців....*

І. Франко

"*Великим європейським полтавцем*" по праву назвав Григорія Сковороду у своєму вірші російський поет Євген Євтушенко, в той же час, запитуючи себе і нас, чи ми – європейці, як той полтавець?

Ім'я нашого земляка – у переліку найбільших філософів світу, він своєю творчою думкою передбачив не лише долю рідного народу, але й майбутні звершення у світовому поступі. Він належить світові, його шукання, одкровення, повчання – на всі часи.

Видатний український історик, академік Д. Яворницький поставив полтавця Сковороду в один ряд із давньогрецьким філософом Сократом. І в ХХІ столітті ми переконуємось, що він – український Сократ!

"Європейськість" нашого земляка підкреслював Іван Франко (1856–1916): "*Совершенно новым явлением в ю[жнорусской] литературе с точки зрения образования, ширины воззрений и глубины мыслей является... Сковорода, человек с европейским образованием, аскет, но вместе с тем жизнерадостный оптимист...*". Що ж передувало цьому?

З року 1750-го почався новий, виключної ваги період в його житті – подорож за кордон. Про це учень філософа М. І. Ковалинський (1757–1807) писав так: "*Циклу наук, що викладались у Києві, здавалось йому недосить. Він захотів побачити чужі краї*".

Перебуваючи за кордоном, Григорій Сковорода, за свідченням М. І. Ковалинського, познайомився з багатьма відомими вченими і одержав "нові знання, котрих не мав та й не міг мати у своїй батьківщині. Із чужих країв Сковорода повернувся сповнений вченістю, відомостями, знаннями", більшими за ті, які були тоді прийняті в учбових закладах Києва, Харкова.

Академік Д. І. Багалій (1857–1932) відзначав:

"Особливу вагу для Сковороди мало засвоєння західноєвропейської науки з галузи філософії та богослов'я – німецької філософської думки в її великих представниках і протестантського богослов'я, які виходили з свого

першоджерела – Біблії, що потім стала й для Сковороди основним джерелом його філософії про Бога, світ та людину. Там же, крім учених людей, він знаходив і книжки, що не міг ознайомитися з ними в рідному краї".

Знання латини, німецької, грецької, гебрайської мов відкрило йому доступ до небачених книг, до бібліотек Відня, Пешту, Кошице, Пресбурга, Галле. До речі, *"великий вплив на Сковороду мусила мати філософія Вольфа, який професорував тоді в Галле. Він слухав в університетах лекції тамтешніх ушавлених німецьких мужів і своїми здібностями та любов'ю до освіти заслужив собі загальне поважання"*, – читаємо у Д. І. Багалія.

Для своїх сучасників він був *"мандрованою академією"*, а М. І. Ковалинський назвав свого вчителя *"громадянином всесвітнім"*. Йому вторить молода поетеса сьогодення З. Живка, стверджуючи, що у філософа *"в серці – світ увесь"*.

МІЖНАРОДНА ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКА ПРЕМІЯ ІМЕНІ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ: ІСТОРІЯ

У сухих рядках довідника М. І. Степаненка "Літературно-мистецька Полтавщина" читаємо:

"Премію заснували 1992 року до 270-річчя від дня народження нашого земляка Бюро пропаганди художньої літератури "Майдан" Спілки письменників України, літературно-мистецький альманах "Криниця", редакція журналу "Дніпро", колгосп імені Сковороди Чорнухинського р-ну Полтавської області, згодом підтримав Український фонд культури".

А голова журі письменник Михайло Шевченко (до речі, він тривалий час жив і працював у Полтаві) згадує: *"Премію ми вирішили заснувати разом зі світлої пам'яті Тарасом Нікітіним та Федором Бобошком у ніч, коли вороги нашої культури у Харсіках Чорнухинського р-ну (мала батьківщина Г. Сковороди) зруйнували пам'ятник народному філософу."*

"І всі ми разом вирішили: якщо вони зруйнували пам'ятник, то ми повинні створити щось таке, щоб Сковорода звучав по всьому світу. Так з'явилася премія. Нині вона дуже популярна в близьких і далеких краях. Її лауреати за кордоном є в Білорусі, Угорщині, Польщі, Німеччині, Канаді, США, Австралії, Росії. Звісно ж найбільше "сковородинівців" – в Україні".

Присуджують щорічно відомим діячам літератури, мистецтва, науковцям, журналістам, музейним працівникам, політичним та громадським діячам за вагомі здобутки в літературі, журналістиці й мистецтві та наукові дослідження сковородинської теми. Мета премії – донести до читача, до

кожного громадянина глибинну філософію Григорія Сковороди, його суспільні погляди, які знайшли своє продовження у творах багатьох українських авторів, письменників.

В окремі роки не присуджували у зв'язку з фінансовими проблемами.

Полтавець Борис Олійник у грудні 2005 року з цього приводу зазначав: *"Премія була заснована більше 10 років тому і одержали її досить шляхетні особистості, відомі в Україні. Але потім у зв'язку з тим шарварком, який відбувається в нас при формуванні соборності, втратилися спонсори і три роки було забуття.*

Сьогодні Український фонд культури підхопив цю премію і зараз вона дається за пропущені роки. Це дуже показова премія, як премія імені Нечуя-Левицького, якою відзначаються найкращі відображення українського характеру, а тут – філософське звучання слова".

Література про премію

Степаненко М. Сковороди Григорія імені Міжнародна літературно-мистецька премія / М. Степаненко // Літературні, літературно-мистецькі премії в Україні / М. Степаненко. – Полтава, 2014. – С. 340–341; Степаненко М. Літературно-мистецька Полтавщина : довідник / М. Степаненко. – Полтава, 2013. – С. 150–154.

Від засновників премії імені Григорія Сковороди // Літературна Україна. – 1992. – 8 січ.

ЛАУРЕАТИ ПРЕМІЇ

1992 рік

Перші лауреати Сковородинської премії // Зоря Полтавщини. – 1992. – 16 груд.; Полтавський вісник. – 1992. – 18-24 груд.

МАЛИК (СИЧЕНКО) ВОЛОДИМИР КИРИЛОВИЧ
(21.02.1921, с. Новосілки, Київщина–31.08.1998, м. Лубни)

Український письменник. Лауреат літературних премій імені Г. Сковороди, Лесі Українки.

За роман "Горить свіча" та інші історичні твори

Малик В. Горить свіча: роман / В. Малик. – К.: Укр. письменник, 1992. – 431 с.

Грибан Г. П. Малик (Сиченко) Володимир Кирилович (1921–1998) / Г. П. Грибан, В. Ф. Халимон // Грибан Г. П. Гортаючи сторінки Полтавщини. – Полтава, 2016. – С. 183.

Шанько Г. Відчуття пракореня : літ.-критичний нарис про творчість В. Малика / Г. Шанько. – Полтава: Полтавський літератор, 1996. – 65 с.

Дяченко А. "Неперспективний..." / А. Дяченко // Якщо ти людина... : до літ. портретів деяких полтавських поетів і прозаїків другої половини ХХ ст. / А. Дяченко. – Полтава, 2000. – С. 21–25.

Землянин В. Горить свіча Малика / В. Землянин // Літературна Україна. – 2016. – 24 берез. – С. 12.

Віценья Л. Писав, "щоб виправити духовний хребет народу" / Л. Віценья // Зоря Полтавщини. – 2016. – 19 лют. – С. 13.

Сальникова О. Володимир Малик – "Чарівник з берегів Сули" / О. Сальникова // Край. – 2016. – № 142 (лют.). – С. 16–17.

Козюра І. Загадка, залишена Майстром / І. Козюра // Зоря Полтавщини. – 2015. – 16 лют. – С. 3.

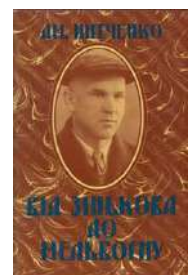

НИТЧЕНКО ДМИТРО ВАСИЛЬОВИЧ
(21.02.1906, м. Зіньків–15.09.1999, м. Мельбурн)

Письменник української діаспори, літературознавець, меценат, популяризатор української книги в Австралії.

За книгу "Від Зінькова до Мельборну"

Нитченко Д. Від Зінькова до Мельборну: із хроніки мого життя / Д. Нитченко. – Мельбурн: "Байда", 1990. – 407 с.

Сорока П. Дмитро Нитченко : літ. портрет / П. Сорока. – Тернопіль, 1996. – 94 с.

Винниченко І. Нитченко Дмитро Васильович / І . Винниченко // Енциклопедія історії України: у 10 т. – К., 2010. – Т. 7. – С. 389–390.

Степаненко М. Нитченко Дмитро Васильович / М. Степаненко // Літературознавча Полтавщина : довідник / М. Степаненко. – Полтава, 2015. – С. 183–185.

Мельник В. Нитченко (Ніценко) Дмитро Васильович / В. Мельник // Шевченківська енциклопедія: в 6 т. – К., 2013. – Т. 4. – С. 554–555.

Качуровський І. Патріарх української літератури в Австралії / І. Качуровський // Березіль. – 2005. – № 3-4. – С. 157–162.

Камінчук А. Віч-на-віч із Нитченком / А. Камінчук // Київ. – 2005. – № 7-8. – С. 165–170.

Тарасенко О. "Він був щирим українським патріотом" : спогади про Д. Нитченка / О. Тарасенко // Шкільна бібліотека. – 2010. – № 1. – С. 10–12.

КОЛОМІЄЦЬ ОЛЕКСІЙ ФЕДОТОВИЧ

(17.03.1919, с. Харківці Лохвицького р-ну–23.10.1994,
Київ)

Член Національної спілки письменників України.
Письменник, драматург. Лауреат Державної премії УРСР
ім. Т. Г. Шевченка, Державної премії СРСР, літературної
премії ім. О. Корнійчука.

За повість "Святі грішниці"

Семенюк Г. Ф. Коломієць Олексій Федотович / Г. Ф. Семенюк // Енциклопедія Сучасної України. – К., 2014. – Т. 14. – С. 99; Кульчий О. Документальна скарбниця Шевченківських лауреатів / О. Кульчий. – К., 2013. – С. 158–159.

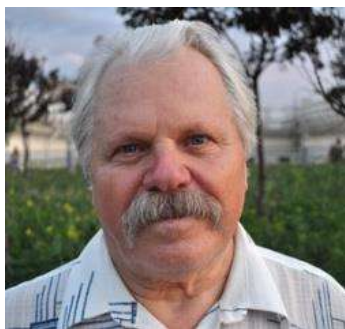
Віхи життя і творчості О. Ф. Коломійця // Коломієць О. Вибрані твори. – К., 2009. – С. 350.

Коваль В. К. Його, як сонце, невмируща Жаданка / В. К. Коваль // Серце моє в колючому дроті : Есе. Спогади. Документи / В. К. Коваль. – К., 2005. – С. 466–472.

Олійник Б. Слово про незабутнього і неперепутного / Б. Олійник // Коломієць О. Вибрані твори. – К., 2009. – С. 347–349.

Творчість Олексія Коломійця // Українська мова та література. – 2016. – № 19-20. – С. 80–81.

Віценья Л. Засіяв своє поле талантом, любов'ю до людей / Л. Віценья // Зоря Полтавщини. – 2014. – 18 берез. – С. 3.

ШУПТА ДМИТРО РОМАНОВИЧ

(20.01.1938, с. Курінька Чорнухинського р-ну)

Член Національної спілки письменників України.
Поет, перекладач, публіцист, лікар-хірург. Лауреат літературних премій імені П. Куліша, І. Мазепи, С. Олійника, Я. Славутича.

За книгу "Чаїне озеро"

Шупта Д. Р. Чаїне озеро : поезії / Д. Р. Шупта. – К.: Рад. письменник, 1989. – 158 с.

Шупта Дмитро Романович // Письменники України : біобібліогр. довідник. – К., 2006. – С. 481.

Шупта Дмитро Романович // Рух опору в Україні: 1960–1990 : енцикл. довідник. – К., 2010. – С. 731–733.

Коскін В. Дмитро Шупта : мусимо вилікуватися від хаосу / В. Коскін // Демократична Україна. – 2014. – 14 берез. – С. 11.

Малов О. "Понад пекельністю земною..." : [про поему "Колимські дівчатка"] / О. Малов // Укр. літературна газета. – 2014. – 9 трав. – С. 19.

Іванисенко В. Між надією і сподіванням / В. Іванисенко // Рідний край. – 2008. – № 2. – С. 122–125.

Мейзерська Т. Поет-лірик з гніздов'я шістдесятників / Т. Мейзерська // Рідний край. – 2008. – № 2. – С. 176–181.

Хоменко Н. "Я передам вам сонце..." : [про збірку "Сонях сонетів"] / Н. Хоменко // Рідний край. – 2002. – № 1. – С. 138–140.

**Колектив городників колгоспу ім. Г. Сковороди
Чорнухинського району на чолі з Євдокією Захарченко, голова
правління господарства Федір Бобошко.**

1993 рік

Від журі Міжнародної української премії імені Григорія Сковороди // Літературна Україна. – 1993. – 2 груд.

НІКІТІН ТАРАС ГРИГОРОВИЧ

(20.07.1947, Казахстан–14.09.1993, м. Полтава)

Український поет, журналіст, культурний і громадський діяч, видавець. Лауреат обласної премії імені П. Артеменка, імені А. Малишка, премії журналу "Дніпро".

*За філософсько-публіцистичну поему "Діалог мовчання"
(помертньо)*

Нікітін Т. Діалог мовчання : поема / Т. Нікітін // Крик чибіса : поезія, листи, спогади / Т. Нікітін. – Полтава, 1994. – С. 106–129; Комсомолець Полтавщини. – 1990. – 27 січ.

Нікітін Т. Обеліски пам'яті : поезії / Т. Нікітін. – Харків: Прапор, 1986. – 55 с. : іл.

Лауреати літературної премії імені Андрія Малишка [в т. ч. Т. Нікітін] // Літературна Україна. – 1992. – 19 берез.

Тарас Нікітін : [коротка біографія, поезії] // Калинове гроно : антологія поезії полтавських літераторів ХХ ст. – Полтава, 2004. – С. 327–331.

Віценя Л. "Цвіт опадав не в'янучи..." : [вечір-спогад про журналістів "Комсомольця Полтавщини"] / Л. Віценя // Зоря Полтавщини. – 2013. – 12 лют. – С. 3.

Моцар І. Несли вперед стрімкі вітрила / І. Моцар // Овиди пам'яті. Літ. спомини. Щоденники / І. Моцар. – Полтава, 2010. – С. 34–43.

Дяченко А. "Питає птах. Відповідати нам...": до 60-річчя Тараса Нікітіна / А. Дяченко // Зоря Полтавщини. – 2007. – 27 лип. – С. 4.

Лисенко А. Образ жінки в сучасній укр. поезії Полтавщини / А. Лисенко // Українська література в загальноосвітній школі. – 2008. – № 5. – С. 44–46.

ЯРЕМЕНКО ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ

(12.02.1932, с. Воскобійники Шишацького р-ну)

Український учений, літературознавець, професор. Лауреат Фонду Т. Шевченка, літературно-мистецьких премій ім. О. Пчілки, ім. В. Малика, ім. Нечуй-Левицького, ім. В. Симоненка, премії "Дружба".

За дослідження творчості Г. Сковороди та цикл статей про явище українського мислителя у світовій культурі

Яременко В. На позвах із сучасністю / В. Яременко // Сковорода Г. Сад пісень. – К., 1968. – С. 3–28.

Сліпушко О. М. Подвижник української ідеї. Життєвий шлях і наукова ідеологія професора Василя Яременка / О. М. Сліпушко. – К. : Аконті, 2001. – 95 с.

Степаненко М. Яременко Василь Васильович / М. Степаненко // Літературознавча Полтавщина : довідник / М. Степаненко. – Полтава, 2015. – С. 309–310.

Прилуцький Г. Лицар української ідеї / Г. Прилуцький // Українська літературна газета. – 2016. – 30 верес. – С. 14–15.

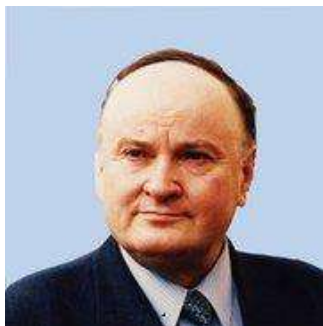
Віцєня Л. Публіцист полтавського життя / Л. Віцєня // Зоря Полтавщини. – 2010. – 7 груд. – С. 2.

Віцєня Л. Василь Яременко: "Якби ми знали те, чого не знаємо, то мали б те, чого не маємо..." / Л. Віцєня // Зоря Полтавщини. – 2010. – 17 груд. – С. 5.

Марусяк В. Право на предків / В. Марусяк // Слово Просвіти. – 2016. – 14-20 лип. – С. 7.

1994 рік

Лауреати Міжнародної премії ім. Г. Сковороди // Літературна Україна. – 1994. – 24 листоп. – С. 2.

БОКИЙ ІВАН СИДОРОВИЧ

(20.02.1942, с. Пронозівка Глобинського р-ну)

Український журналіст, громадський діяч, народний депутат України III, IV, V скликання Верховної Ради України.

За гостру соціальну публіцистику 1993–1994 рр.

Мельник М. Бокий Іван Сидорович / М. Мельник // Енциклопедія Сучасної України. – К., 2004. – Т. 3. – С. 213.

Григор'єв В. Бокий Іван Сидорович / В. Григор'єв // Роде наш прекрасний : історія Глобинського р-ну в особах / В. Григор'єв. – Полтава, 2009. – С. 338–339.

Бокий І. Слово над свіжою могилою [письменника-земляка] / Вінок пам'яті Олесь Гончара : спогади, хроніка. – К., 1997. – С.168–178.

Бокий І. Планета: слово про Олесь Гончара / І. Бокий // Сільські вісті. – 1993. – 3 квіт.

Бокий І. Із "Собором" – у майбутнє! Погляд через чверть віку! / І. Бокий // Літературна Україна. – 1992. – 21 трав.

ЗУЄВСЬКИЙ ОЛЕГ ЙОСИПОВИЧ

(16.02.1920, с. Хомутець Миргород. р-ну– 27.03.1996, м. Едмонтон)

Поет української діаспори, вчений-літературознавець, перекладач.

За книги поезій "Кассіопея", "Парафрази"

Зуєвський О. "Я входжу в храм...": поезії, переклади, статті, матеріали до біографії / упоряд. Н. Казакова. – К.: видавничий дім "Києво-Могилянська академія", 2007. – 839 с.

Пунктир тайнопису: [творчий шлях, поезії] // Стріла: суб'єктивна антологія / упоряд. В. О. Базилевський. – К., 2013. – С. 804–824.

Слабошпицький М. Поет для поетів / М. Слабошпицький // 25 поетів української діаспори / М. Слабошпицький. – К., 2006. – С. 629–646.

Павличко Д. Олег Зуєвський / Д. Павличко // Історія укр. літератури ХХ ст.: у 2-х кн. / за ред. В. Г. Дончика. – К., 1998. – Кн. 2. – С.182–185.

Зуєвський Олег Йосипович // Провідники духовності в Україні. – К., 2003. – С. 229–230.

Ротач П. Зуєвський Олег Йосипович / П. Ротач // Розвіяні по чужині: полтавці на еміграції : короткий біобібліогр. довідник / П. Ротач. – Полтава, 1998. – С. 55–56.

Яременко В. Від рідної хати ключ збереглися / В. Яременко. – К., 1992. – 127 с.

ОЛІЙНИК БОРИС ІЛЛІЧ

(22.10.1935, с. Зачепилівка Новосанжарського р-ну–
30.04.2017, м. Київ)

Член Національної спілки письменників України, поет, академік, лауреат багатьох літературно-мистецьких премій. Герой України (2005).

За цикл поезій "Сковорода і світ", есе "Час подвійних стандартів...", публіцистику останніх років.

Олійник Б. Сковорода і світ : цикл / Б. Олійник // Поезії / Б. Олійник. – К., 1986. – С. 151–156.

Олійник Борис Ілліч // Хто є хто на Полтавщині. Видатні земляки : довідково-біогр. видання. – К., 2004. – Вип. 2. – С. 227.

Гончар О. Читаючи Бориса Олійника / О. Гончар // Твори: в 7 т. / О. Гончар. – К., 1988. – Т. 6. – С. 635–639.

Погрібний А. Від кореня, з первоцвіту / А. Погрібний // Поклик дужого чину : статті, портрети, силуети, наближення, публіцистика / А. Погрібний. – К., 2009. – С. 561–564.

Бобрищев К. Борис Олійник / К. Бобрищев // Отчий край / К. Бобрищев. – Полтава, 2004. – Кн. 2. – С. 484–493.

Бакуменко О. Не похитнутися у слові...: спроба аналізу / О. Бакуменко // Літературна Україна. – 2015. – 5 листоп. – С. 8–9.

Корнева В. "Спасибі серцю – хай болить" / В. Корнева // Зоря Полтавщини. – 2015. – 6 листоп. – С. 3.

Скобельський В. "Вірю в пам'ять і серце людське..." / В. Скобельський // Полтавський вісник. – 2015. – 30 жовт. – С.11.

1995 рік

Серед лауреатів – земляки-полтавці // Полтавщина. – 1996. – 15-21 берез.

ВЕРНИГОРА ЛЕОНІД МИХАЙЛОВИЧ

(20.10.1939, с. Решетилівка)

Член Національної спілки письменників України. Прозаїк, поет-пісняр, публіцист. Лауреат літературно-мистецьких премій.

За книжку оповідань "Дрова на зиму"

Вернигора Л. Дрова на зиму : оповідання / Л. Вернигора. – Полтава: Криниця, 1993. – 146 с.

Дяченко А. Вернигора Леонід Михайлович / А. Дяченко // Енциклопедія Сучасної України. – К., 2005. – Т. 4. – С. 273.

Довгий-Степовий О. Вернигора Леонід Михайлович / О. Довгий-Степовий // Славні люди Решетилівщини / О. Довгий-Степовий. – Полтава, 2013. – С. 56–57.

Костенко М. У ріднім небі сокіл сивочолий / М. Костенко // Вечірня Полтава. – 2014. – 15 жовт. – С. 21.

Віценя Л. "Кожну осінь стрічаю піснею..." / Л. Віценя // Зоря Полтавщини. – 2014. – 18-21 жовт. – С. 7.

Вітрич М. "Моя душа ще рветься у дорогу" / М. Вітрич // Зоря Полтавщини. – 2015. – 30 жовт. – С. 13.

Шевченко М. А відтак гуляє в чистім полі... / М. Шевченко // Літературна Україна. – 2014. – 30 жовт. – С. 12.

ПОНОМАРЕНКО МИКОЛА

Голова колгоспу ім. А. Тесленка Лохвицького р-ну

За розвиток соціально-культурного комплексу в господарстві та збереження і примноження літературних традицій на землі

Архипа Тесленка й Олекси Коломійця

2003–2005 рр.

Лауреати премії імені Г. Сковороди [за 2003-2005 рр.] // Літературна Україна. – 2005. – 22 груд. – С. 2.

ШОПША МИКОЛА СЕРГІЙОВИЧ

(08.09.1947, с. Вереміївка Семенівського р-ну–
14.06.2006, м. Київ)

Український оперний співак, народний артист
України, лауреат Національної премії України
ім. Т. Г. Шевченка (1995).

*За створені образи на сцені Національної опери
України ім. Т. Г. Шевченка*

Шопша Микола Сергійович // Шевченківські лауреати. 1962–2001. –
К., 2001. – С. 635–636.

Шопша Микола Сергійович // Лисенко І. Співаки України : енцикл.
видання / І. Лисенко. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К., 2011. – С. 606–607.

Шопша Микола Сергійович // Хто є хто на Полтавщині. Видатні земляки:
довідково-біогр. видання. – К., 2004. – Вип. 2. – С. 238–239.

Палажченко В. Тридцять життів Миколи Шопші / В. Палажченко //
Українське слово. – 2004. – 12 лют. – С. 13.

Требіна Н. Божественний голос України / Н. Требіна // Слово Просвіти. –
2012. – 6 верес. – С.11.

Невмируща пісня Миколи Шопші : [спогади друзів] // Дніпро. – 2008. –
№ 3-4. – С. 108–114.

Поліщук Т. Замок бас / Т. Поліщук // Літературна Україна. – 2006. –
22 черв. – С. 2.

ЯНКО ДМИТРО ГРИГОРОВИЧ

(19.10.1930, с. Зачепилівка Новосанжарського р-ну–
11.12.2015, м. Київ)

Мистецтвознавець, історик, громадський діяч.

*За подвижницьку роботу, пов'язану з підтримкою та
розвитком народних талантів України*

Янко Дмитро Григорович // Хто є хто на Полтавщині. Видатні земляки : біогр. довідник. – К., 2006. – Вип. 3. – С. 98.

Янко Дмитро Григорович // Мистецтво України : біогр. довідник. – К., 1997. – С. 676.

Бакуменко О. Подвижник / О. Бакуменко // Літературна Україна. – 2015. – 15 жовт. – С. 15.

Янко Дмитро Григорович : [некролог] // Українська культура і життя. – 2015. – № 45-48 (груд.). – С. 15.

2006 рік

Про присудження Міжнародної літературно-мистецької премії ім. Г. Сковороди за 2006 рік // Літературна Україна. – 2006. – 21 груд. – С. 2; Край. – 2007. – № 34 (лют.). – С. 7.

СТАДНИЧЕНКО ВОЛОДИМИР ЯКОВИЧ

(20.06.1936, м. Кременчук)

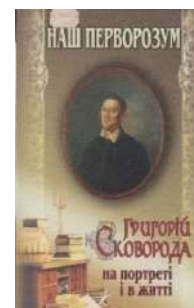
Український письменник, публіцист, громадський діяч. Лауреат Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка (1982).

За книги "Іду за Сковородою", "Наш Перворозум" та інші публікації на сквородинівську тематику

Стадніченко В. Іду за Сковородою : сповідь у любові до вчителя / В. Стадніченко. – К.: Криниця, 2002. – 184 с.

Наш перворозум : Григорій Сковорода на портреті і в житті : фотокнига / автори і упорядники В. Стадніченко, М. Шудря. – К.: "Спалах", 2004. – 178 с.

Стадніченко Володимир Якович // Шевченківські лауреати. 1962–2007. – К., 2007. – С. 654–655.

Янко Д. Міжнародна премія ім. В. Винниченка: нові імена: [в т. ч. В. Стадніченко] // Укр. літературна газета. – 2013. – 27 груд. – С. 7.

Визначено лауреатів обласної премії ім. П. Мирного // Зоря Полтавщини. – 2013. – 16 квіт. – С. 3.

Косинська Ю. Учитель життя / Ю. Косинська // Україна молода. – 2017. – 17 січ. – С. 12.

Махінчук М. Дорогами Григорія Сковороди / М. Махінчук // Урядовий кур'єр. – 2012. – 23 жовт. – С. 5.

Ковтун А. Садівник щастя / Україна молода / А. Ковтун. – 2012. – 29 листоп. – С. 9.

Тимошик М. Долучитися серцем до титана духу / М. Тимошик // Культура і життя. – 2012. – 23 листоп. – С. 13.

МАЛАХУТА МИКОЛА ДАНИЛОВИЧ

(23.02.1939, с. Рашівка Гадяцького р-ну)

Член Національної Спілки письменників України. Поет, прозаїк, літературознавець, публіцист. Лауреат Міжнародної літературної премії "Тріумф" (2013).

За поетичні твори останніх років та подвижницьку діяльність у пропаганді рідної літератури

Малахута М. Те знає попіл, чого не відає вогонь... : [поезія] / М. Малахута // Літературна Україна. – 2003. – 6 лют. – С. 5; Книга про Матір : укр. поети ХІХ–ХХІ ст. / упоряд. В. Л. Чуйко. – К., 2003. – С. 152, 301.

Галич О. А. Твори М. Малахути: текст і контекст / О. А. Галич. – Луганськ: Книжковий світ, 2006. – 256 с.

Галич О. Проблематика й жанрові особливості лірики М. Малахути / О. Галич // Укр. література в загальноосвітній школі. – 2008. – № 5. – С. 26–32.

Павлюк Г. М. Малахута Микола Данилович / Г. М. Павлюк // Шевченківська енциклопедія: в 6 т. – К., 2013. – Т. 4. – С. 44.

Малахута Микола Данилович // Письменники України : біобібліогр. довідник. – К., 2006. – С. 248.

Шанько Г. Малахута Микола Данилович / Г. Шанько // Літературна Гадяччина / Г. Шанько. – Гадяч, 1996. – С. 54–57.

2009 рік

Премія імені Григорія Сковороди : переможцями цього року стали [в т. ч. Володимир Підпалый (присуджено посмертно)] // Літературна Україна. – 2009. – 9 квіт. – С. 2.

ПІДПАЛИЙ ВОЛОДИМИР ОЛЕКСІЙОВИЧ

(09.05.1936, с. Лазірки Оржицького р-ну–24.11.1973,
м. Київ)

Член Національної спілки письменників України. Поет,
прозаїк, перекладач, редактор українських видань.

За цикл поезій "Сковородинські думи"

**Підпалій В. Сковородинські думи : поезії / В. Підпалій. –
К.: Веселка, 2002. – 47 с.**

Гужва В. "... Я поцілую руку України" : [про книгу поезій
"Сковородинські думи"] / В. Гужва // Літературна Україна. – 2003. – 6 лют. –
С. 4.

Шевчук В. О. Володимир Підпалій (1936–1973) / В. О. Шевчук // На березі
часу. Ті, котрі поруч : спогади про сучасників / В. О. Шевчук. –
К., 2015. – С. 216–220.

Підпалій Володимир Олексійович // Рух опору в Україні: 1960–1990 :
енцикл. довідник. – К., 2010. – С. 497–498.

Наєнко М. "Цвіт облітає з вишеньь..." / М. Наєнко // Літературна Україна. –
2011. – 19 трав. – С. 1, 15.

Білик Г. Слово мовлене – животворить / Г. Білик // Рідний край. – 2012. –
№ 2. – С. 297–298.

Третяченко А. Володимир Підпалій у контексті "тихої лірики" /
А. Третяченко // Слово і час. – 2013. – № 6. – С. 87–92.

Павленко М. "Доля моя руса" / М. Павленко // Українська літературна
газета. – 2017. – 13 січ. – С. 16–17.

ОЛЕСЬ ВОЛЯ (МІЩЕНКО ОЛЕКСАНДР ВОЛОДИМИРОВИЧ)

(13.04.1952, с. Винники Козельщинського р-ну)

Член Національної спілки письменників України. Прозаїк,
публіцист, лауреат літературних премій.

*За документальну книгу "Мор", присвячену історії
Голодомору в Україні*

Воля О. Мор : книга буття України / О. Воля. – Канада. – Україна: християнське вид-во "Дорога правди", 1993. – 431 с.

Шевченко М. Все з любові... : [про О. Волю і його книгу "Мор"] / М. Шевченко // Літературна Україна. – 2002. 25 квіт. – С. 6.

Шевченко М. Воля Олесь / М. Шевченко // Енциклопедія Сучасної України. – К., 2006. – Т. 6. – С. 146.

Бобрищев К. Олесь Воля / К. Бобрищев // Отчий край / К. Бобрищев. – Полтава, 2004. – Кн. 2. – С. 154–163.

Віценя Л. "Наша земля для вічного життя – не для голоду..." / Л. Віценя // Зоря Полтавщини. – 2011. – 25 листоп. – С. 4.

Дмитренко М. Правдолюб / М. Дмитренко // Українське слово. – 2012. – 28 берез. – С. 9.

Поклад Н. Регістри справжності / Н. Поклад // Українське слово. – 2012. – 23 трав. – С. 3.

Кавуненко О. Не шукай щастя за морем, або про письменника, гідного Нобелівської премії / О. Кавуненко // Культура і життя. – 2017. – 7 лип. – С. 11.

2011 рік

Премії імені Григорія Сковороди – 20 років! // Слово Просвіти. – 2012. – 5-11 січ.

СЕМЕНЯКА ВІКТОР ПАВЛОВИЧ

(29.10.1948, Київська область)

Член Національних спілок журналістів, письменників України. Журналіст, письменник-гуморист, лауреат багатьох літературних премій. Живе і працює в м. Полтава.

За книгу "Галопом у Європу"

Семеняка В. Галопом у Європу : веселі будні кандидатів і депутатів : гумор, сатира, фейлетони, памфлети / В. Семеняка. – К. : "Гротеск", 2008. – 100 с. : тв.

Віктор Семеняка : біографія, твори // Калинове гроно : антологія сатири і гумору полтавських літераторів ХХ- поч. ХХІ ст. – Полтава, 2013. – Т. IV. – С. 258–266.

Семеняка Віктор Павлович // Письменники України : біобібліогр. довідник. – К., 2006. – С. 367; Степаненко М. Сучасні письменники Полтавщини : довідник / М. Степаненко. – Полтава, 2014. – С. 69.

Семеняка Віктор Павлович // Степаненко М. Літературно-мистецька Полтавщина : довідник / М. Степаненко. – Полтава, 2013. – С. 398–399.

Сандига О. Премії ім. Г. Сковороди – 20 років!: [в т. ч. лауреат 2011р. В. Семеняка] / О. Сандига // Слово Просвіти. – 2012. – 5-11 січ. – С. 13.

Гайовий Г. Нові лауреати премії ім. О. Вишні [в т. ч. В. Семеняка] / Г. Гайовий // Літературна Україна. – 2012. – 22 листоп. – С. 15.

2013 рік

ШАВАРСЬКА НІНА ГРИГОРІВНА

(02.01.1965, с. Калайдинці Лубенського р-ну)

Член Національної спілки письменників України, авторка семи поетичних збірок, ведуча ряду літературно-мистецьких програм Національної радіокомпанії України, лауреатка чотирьох літературно-мистецьких премій. Доктор філософії в галузі освіти.

За поетичні твори, які стали піснями, мистецькі програми каналу "Культура"

Шаварська Н. Не встигну розлюбити... : поезії / Н. Шаварська. – К. : Укр. пріоритет, 2015. – 120 с.

Самійленко Л. Поетична стежка до Бога / Л. Самійленко // Культура і життя. – 2017. – 10 берез. – С. 15.

Неживий О. Поетична стежка Ніни Шаварської // О. Неживий // Українська літературна газета. – 2015. – 6 листоп. – С. 15.

Карпенко Г. Ніна Шаварська. Збірка поезій "Дорога до обр'ю" / Г. Карпенко // Українська мова та література. – 2015. – № 6. – С. 15–19.

П'янов В. [Про Н. Шаварську] / В. П'янов // Літературна Україна. – 2004. – 30 груд. – С. 5.

2014 рік

ЧУХРАЙ ОЛЕКСІЙ ІВАНОВИЧ

(05.05.1939, с. Нижня Ланна Карлівського р-ну)

Композитор, класик української сучасної пісні, викладач. Заслужений діяч мистецтв України, лауреат Міжнародних, Всеукраїнських, обласних премій.

За вагомий внесок у розвиток вітчизняної культури

Чухрай Олексій Іванович // Хто є хто на Полтавщині. Видатні земляки : довідково-біогр. видання. – К., 2004. – Вип. 2. – С. 197.

Муха А. Чухрай Олексій Іванович / А. Муха // Композитори України та української діаспори : довідник / А. Муха. – К., 2004. – С. 322.

Зелень М. Маестро-самородок : народнопісенні джерела О. Чухрая / М. Зелень // Село Полтавське. – 2016. – 3 листоп. – С. 12.

Швець В. Коли гримлять гармати, музи не мовчать / В. Швець // Зоря Полтавщини. – 2015. – 31 берез. – С. 2.

Жовнір Н. У світі музики О. Чухрая / Н. Жовнір // Зоря Полтавщини. – 2015. – 23 жовт. – С. 15.

2015 рік

ХРИСТИЧЕНКО РУСЛАН ІВАНОВИЧ

(25.09.1973, працює в м. Полтава)

Співак, викладач Полтавського музичного училища ім. М. В. Лисенка. Лауреат обласної премії ім. І. П. Котляревського, Міжнародної – ім. Г. Сковороди.

За музично-пісенну творчість

Клочко О. Ліричний тенор, котрий вирощує жоржини / О. Клочко // Вечірня Полтава. – 2014. – 1 січ. – С. 13.

Кравченко О. Сім'я співаків Христиченків / О. Кравченко // Край. – 2013. – № 113 (верес.). – С. 7.

Кравченко О. Життя, як пісня / О. Кравченко // Зоря Полтавщини. – 2013. – 9 серп. – С. 9.

Визначено переможців обласної премії ім. І. П. Котляревського // Зоря Полтавщини. – 2012. – 7 верес. – С. 6.

Миколай К. Тенор і сопрано / К. Миколай // Зоря Полтавщини. – 2011. – 5 серп. – С. 7.

МИСНИК СЕРГІЙ ІВАНОВИЧ
(19.03.1961, с. Калайдинці Лубенського р-ну)

Директор Калайдинцівської ЗОШ, вчитель історії вищої категорії.

За створення Калайдинцівського краєзнавчого музею

Калайдинці – село Лубенського р-ну Полтавської області // Енциклопедія Сучасної України. – К., 2012. – Т. 12. – С. 7.

Мисник С. Безіменних генералів не буває / С. Мисник // Події та коментарі. – 2017. – 6 трав. – С. 5.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК ЛАУРЕАТІВ ПРЕМІЇ

Бобошко Федір – 12

Бокий І. С. – 14

Вернигора Л. М. – 16

Воля Олесь – 20

Захарченко Євдокія – 12

Зуєвський О. Й. – 14

Коломієць О. Ф. – 10

Малахута М. Д. – 19

Малик В. К. – 8

Мисник С. І. – 24

Нитченко Д. В. – 9

Нікітін Т. Г. – 12

Олійник Б. І. – 15

Підпалий В. О. – 20

Пономаренко Микола – 16

Семеняка В. П. – 21

Стадниченко В. Я. – 18

Христиченко Р. І. – 23

Чухрай О. І. – 23

Шаварська Н. Г. – 22

Шопша М. С. – 17

Шупта Д. Р. – 11

Янко Д. Г. – 17

Яременко В. В. – 13

**УРИВКИ З ТВОРІВ ПРО Г. СКОВОРОДУ ПИСЬМЕННИКІВ –
ЛАУРЕАТІВ ПРЕМІЇ ЙОГО ІМЕНІ**

*Не сплять уславлені Чорнухи –
Родився там Сковорода,
Де сяйво місяця спада
На стиглі грози й завірюхи.*

*Ще дим чадів із далини,
Але пробуджений нащадок
Давав полям новий початок –
Ніс пісню в зорані лани.
Край, сходжений Сковородою,
Тримав і плуга, й вірну зброю.*

Д. Шупта "Чорнухи"

*... Мій клятий світе, мій дурний, мов пень,
Піймати можна тіло, а не душу!
Моя ж душа безсмертно-молода...
Он бач, маленький хлопчик супить брови,
Так знай, той хлопчик
Я – Сковорода!*

Т. Нікітін "Лови"

*По росі походжу, ноги в зорях поріжу,
Натомлю свої очі на срібних краплинах...
У Чорнухах вже, мабуть, шапчиться пижмо –
Попливу по Дунаю в далеку родину.
Де голубка
любить голуба,
де матуся
змиє голову...
Може, пам'ять забута до хати поверне
Рушником полотняним у квітах і лиштвах...*

В. Підпалій "Г. Сковорода до латині"

*Ніщо ніколи не минає марно:
Ще тільки-но збиралося на світ,
Та вже давно дозрів шляхетний мрамур,
В який ім'я його вкарбує світ.*

*Хай ляже на могилі незабутній
Простий вінок... ромашка і чебрець.
Але хіба він формою в майбутнім
Не нагадає дантівський вінець?*

Б. Олійник "Сковорода і світ"

Науково-виробниче видання

ШАНУЄ МУДРЕЦЯ НОВА УКРАЇНА...

Полтавці – лауреати Міжнародної літературно-мистецької
премії імені Григорія Сковороди

До 25-річчя її заснування та 295-річчя від дня
народження філософа, поета, педагога

Біобібліографічне досьє

Упорядник: Надія Михайлівна Требіна

Редактор: С. В. Сичова

Комп'ютерний набір: Н. М. Требіна

Комп'ютерна верстка: О. Є. Пугачов

Відповідальна за випуск: М. Г. Максименко

Підписано до друку 05.10.2017. 28 стор. Тираж 4 прим.
Обласна бібліотека для юнацтва ім. Олеся Гончара
36039, м. Полтава, вул. О. Гончара, 25а

<http://libgonchar.org> E-mail: pobugonchara@ukr.net